

Z á p i s n i c a

z hlavného pojednávania konaného na Krajskom súde v Bratislave, dňa 14-17. januára 2003, v trestnej veci obž. Ing. Miloša Kocúra a spol. pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a iné.

Začiatok hlavného pojednávania o 9.00 hod., č.dv. 91

P r í t o m n í :

Predsedníčka senátu :	JUDr. Soňa Smolová
Členovia senátu :	JUDr. Jana Serbová JUDr. Tibor Lukáč Ondrej Krasňan Eva Benkovičová
Náhradní sudcovia :	JUDr. Magdaléna Blažová JUDr. Ondrej Tkáč
Zapisovateľka :	Judita Laczová
Zástupca KP :	JUDr. Róbert Vlachovský
Obžalovaní :	1/ Ing. Miloš Kocúr - prítomný, dor. vyk. dňa 1.10.2002, leh. zach.
	2/ Ing. Milan Andrášik - prítomný, dor. vyk. dňa 2.10.2002, leh. zach.
	3/ Ing. František Čerman - prítomný, dor. vyk. dňa 1.10.2002, leh. zach.
	4/ Stanislav Dubravický - prítomný, dor. vyk. dňa 19.10.2002, leh. zach.
	5/ Juraj Lachman - prítomný, dor. vyk. dňa 1.10.2002, leh. zach.
	6/ Ing. Pavol Bedňáč - prítomný, dor. vyk. dňa 1.10.2002, leh. zach.

Obhajcovia :

Za obž. Ing. Miloša Kocúra
1/ JUDr. Kamil Beresecký - prítomný,
dor. vyk. dňa 1.10.2002

Za obž. Ing. Miloša Andrášika
2/ JUDr. Juraj Kolesár - prítomný, dor.
vyk. dňa 1.10.2002, leh. zach.

Za obž. Ing. Františka Čermána
3/ JUDr. Alan Bohm - prítomný, dor. vyk.
dňa 1.10.2002, leh. zach.

Za obž. Stanislava Dubravického
4/ JUDr. Ivan Schulz - prítomný, dor. vyk.
dňa 1.10.2002, leh. zach.

Za obž. Juraja Lachmana
5/ JUDr. Boris Sobolovský - neprítomný,
dor. vyk. dňa 1.10.2002, leh. zach.
JUDr. Chvojková - v zastúpení podľa
substitučnej plnej moci

Za obž. Ing. Pavla Beďača
6/ JUDr. Vojtech Kubal - prítomný, dor. vyk.
dňa 4.10.2002, leh. zach.

Poškodená :

Margaréta Cervanová - neprítomná, dor.
vyk. dňa 1.10.2002, leh. zach.

Ú z n e s e n i e

Podľa 219 ods. 2 Tr. por. pokračuje sa v odročenom hlavnom pojednávaní.

Predseda senátu oboznámila priebeh doterajšieho pojednávania.

Zisťuje sa prítomnosť predvolaných svedkov :

Prítomní : Ing. Igor Urbánek, Michal Luprich, Dagmar Daňová, Jozef Šuba, Dagmar
Luprichová.

Neprítomný : František Daňo.

Neprítomný ospravedlnený : Jozef Daňo.

Ďalej oboznámila prípis z Ministerstva spravodlivosti SR z 13.1.2003.

Predstúpil svedok **Ing. Igor Urbánek**, gen. 1279, ktorý po zák. poučení podľa §§ 99,
100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame

svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Poučeniu som porozumel.

O nejakej prekážke, o ktorej by som mohol odopriet' vypovedať, neviem.

Z obžalovaných poznám obž. Andrášika, prostredníctvom jeho brata. Moja výpoveď je u Vás na stole, a ja nemám príčinu ju meniť.

Z celej veci si dnes pamätám to, že som bol na diskotéke v Uni klube, bol som vo vestibule a potom som pred poľnocou odchádzal domov. Neviem presne, kde som vtedy býval.

Na diskotéke bol Milan Andrášik, Jozef Škrobánek a Miloš Kocúr. Je to už strašne dávno, ja si už viac z diskotéky nepamätám.

Na otázku predsedníčky senátu, či si svedok pamätá, kedy bol ohľadom diskotéky vypočúvaný, svedok odpovedá :

Nepamätám si presne. Mohlo to byť keď som robil diplomovku.

Na otázku, či bol svedok zadržaný, svedok udáva :

Pri vypočúvaní som bol zadržaný.

Na otázku, či sa svedkovi niekedy niekto v súvislosti s jeho výpoveďami vyhrážal, svedok odpovedá :

To vám neviem povedať.

U z n e s e n i e

Podľa § 211 ods. 2 písm. b / Tr. por. čítajú sa výpovede svedka z prípravného konania č.l. 1279-1291, z hlavného pojednávania z roku 1981 č.l. 2490, z hlavného pojednávania z roku 1992 č.l. 270-277.

Svedok na otázku predsedníčky senátu, či chce ešte niečo uviesť uvádza, chcel by som vidieť list, ktorý bol založený ako príloha na hlavnom pojednávaní.

U z n e s e n i e

Pojednávanie sa prerušuje do 10.30 hod. z dôvodu odstránenie technickej závady.

U z n e s e n i e

Pokračuje sa v hlavnom pojednávaní.

Obhajca Dr. Bohm namieta, že svedkovi nie je potrebné ukázať list, o ktorom sa píše na pojednávaní, ktorý žiada, aby bol oboznámený.

Po tichej porade senátu súd dospel k záveru, že nie je dôvod, aby predmetný list, bol svedkovi oboznamovaný.

Na otázku KP ako často chodil svedok v júli 1976 na diskotéky do Mlynskej doliny, svedok udáva :

Počas doby môjho štúdia som tam chodil dosť často. Na diskotéky som chodil najčastejšie do V klubu, do Mladej gardy, do Uni klubu.

Na ďalšiu otázku, či vie konkrétne, či chodil na diskotéky v júli 1976, svedok odpovedá :
Určite treba prerušiť učenie.

Na ďalšiu otázku, či sa stretol na diskotéke s Francúzskami, alebo ich videl iba jedenkrát, svedok odpovedá :

Neviem Vám povedať. Na tej diskotéke boli prítomné, ale či som sa s nimi stretol pred alebo potom je to už dávno.

Na otázku Dr. Bereseckého, prečo bol hospitalizovaný v roku 1982, svedok odpovedá :
Ide o ochorenie, ktoré mám od malička.

Na ďalšiu otázku, či išlo o vážne ochorenie, svedok udáva :
Ide o moje osobné údaje.

Na otázku, či si svedok pamätá, či pri odprevádzaní dievčiny z internátu išiel niekto za ním, svedok odpovedá :
Po 20 rokoch si to už nepamätám.

Na otázku, či si pamätá na zábradlie pri internáte, svedok odpovedá :
Teraz sa ma budete pýtať na zábradlie, ja si to už nepamätám.

Na otázku, či tam stáli nejaké osoby pri internáte, keď vychádzali, svedok odpovedá :
Ja som vypovedal, všetko je tam vo výpovedi napísané. Teraz už na to neviem odpovedať, je to strašne dávno.

Na ďalšiu otázku, či svedok vie prečo bol zadržaný počas vyšetrovania, či nechodil na výsluchu, svedok odpovedá :
Ja neviem prečo som bol zadržaný, ja som nič neurobil. Ja si neviem vysvetliť, prečo som zadržaný, myslím, že to boli maniere vyšetrojúcich, či mali také predpisy, neviem.

Na ďalšiu otázku, že či sa svedkovi videlo štandardné, že bol predvádzaný aj v putách, keď nič nespravil, svedok odpovedá :
Ja nie som právnik, možno to tak bolo zo zákona.

Na otázku, či sa teraz v poslednej dobe stretol so Škrobánkom, svedok uvádza :
Áno stretol som sa, stretol som sa s ním, keď som bol na vytrhnutí zubu.

Na otázku, či sa rozprávali o prípade, svedok odpovedá :

Áno rozprávali sme sa, svedok Škrobánek príde zajtra, ja som tu dnes. Ešte som mu povedal, že sa príde pozrieť aj ja keď budem mať čas.

Na otázku Dr. Bohma, kto predstavil poškodenú svedkovi na diskotéke, svedok odpovedá : Teraz si to už nepamätám. V minulosti som o tom vypovedal.

Na ďalšiu otázku, či Cervanová povedala svedkovi, s kým je na diskotéke, svedok udáva : Ja si nepamätám, vy sa ma pýtate po 20-tich rokoch, tak je to ako je to zapísané v zápisniciach.

Na otázku, že z akého dôvodu sa chceli zabaviť po diskotéke, svedok uvádza : Bol som tam išiel som sa zabaviť,

Na otázku, či sa chceli zabaviť s Cervanovou, aj po diskotéke, svedok odpovedá : Keď nemala záujem tak prečo.

Na otázku, či svedok vie povedať, kedy si prvýkrát spomenul, že odprevádzal poškodenú z diskotéky, svedok uvádza :

Tak ako som to uviedol vo svojej výpovedi.

Ja sa k tomu, teraz neviem vyjadriť, ja si len pamätám, že na tej diskotéke mi Škrobánek dal kľúče od jeho izby, to bolo iba jedenkrát na tej diskotéke, a to bol ten kľúčový moment, čo si pamätám ešte dnes.

Na ďalšiu otázku, či si svedok nepamätal viac na tú okolnosť, že bol svedkom únosu poškodenej, svedok odpovedá :

Ja som bol na diskotékach, chodil som na zábavy, a ten dátum si pamätám, že ju vtiahli do auta.

Ja si myslím, že keď dievča nechce, vysadia ju von a ide sa ďalej.

Na otázku, či svedok tomuto konaniu vtiahnutiu do auta pripisoval nejakú vážnosť, svedok udáva :

Nie.

Na ďalšiu otázku, či bol svedok častejšie účastný obdobných incidentov, kedy sa dievčatá vtáhovali do auta a odvážali, svedok udáva :

Nie.

Na otázku predsedníčky senátu, či si svedok pamätá, čo poškodená hovorila pri vtáhovaní, či niečo kričala, alebo sa nejakým spôsobom bránila, svedok udáva :

Bránila sa, nechcela, ale keď dievča nechce tak ju vysadia.

Na otázku Dr. Kolesára, ako ďaleko stál od auta svedok, svedok uvádza :

Neviem presne, či som bol meter a pol alebo dva metre, neviem. Nespomínam si, či som počul nejaký hlasový nesúhlas.

Na otázku Dr. Bohma, z akého dôvodu, ho Škrobánek presviedčal, že bol na predmetnej diskotéke, svedok uvádza :

On mi hovoril, že bol na vyšetrovaní, a že na tej diskotéke som bol aj ja. Ja som mu hovoril, že som tam nebol, a potom mi pripomenul udalosť s kľúčikom.

Na otázku, či to bolo v roku 1977 - 1978, svedok uvádza :

Teraz si nepamätám, je to v zápisoch.

Na ďalšiu otázku, či Škrobánek hovoril aj z akého dôvodu ho vypočúvali, svedok udáva :

To teraz neviem povedať.

Na otázku, či to svedka nezaujímalo, svedok uvádza :

Nie.

Na otázku, či to nedával do súvisu s návštevou Andrášika, svedok udáva :

Nedával som si to do súvisu.

Na otázku predsedníčky senátu, kto konzumoval víno, ktorú podľa výpovedi, svedok doniesol na diskotéku, svedok uvádza :

Asi všetci.

Na otázku, koľko mohol vypiť, svedok uvádza :

To vám neviem povedať, či som vypil pol litra alebo dva deci, neviem.

Na otázku Dr. Bohma, či si svedok pamätá na prvý výsluch, a čo bolo predmetom výsluchu, svedok odpovedá :

To si nepamätám, kedy prišli prvý krát za mnou.

Na otázku, čo bolo predmetom výsluchu, svedok udáva :

Predmetom výsluchu bol, či som bol na diskotéke.

Na otázku, či pozná vyšetrovateľov Pálku a Rohana, svedok uvádza :

Mená sú mi povedomé, ale keby som ich videl, nevedel by som ich opoznať.

Na otázku, kedy si svedok spomenul, že na diskotéke bola aj svedkyňa Zimáková, svedok uvádza :

Neviem teraz povedať, to je tak dávno.

Na otázku, či pozná svedka Okenku, svedok udáva :

Neviem, netuším kto je to.

Na otázku Dr. Kolesára, či má nejakú pripomienku, pochybnosť, čo bolo prečítané na dnešnom hlavnom pojednávaní alebo nepresnosť, svedok udáva :

Nie nemám žiadnu pripomienku, to čo ste prečítali je tam napísané. Nič iné ma nenapadá, iba to čo som tam uviedol.

Na ďalšiu otázku, či svedok bol pri predvedení ZNB predvolaný ako svedok resp. zobratý ako svedok, svedok udáva :

To ja neviem, nebolo proti mne vznesené obvinenie

Na otázku, či bol pred každým výsluchom poučený ako svedok, svedok udáva :

Áno.

Na otázku, či mu bolo povedané, prečo je predvolaný ako svedok, svedok udáva :

Bolo mi povedané, že sa stala vražda a ohľadom toho som vypočúvaný. Či ako svedok to ja neviem posúdiť.

Obžalovaný Kocúr k výpovedi svedka udáva :

Svedok si dnes nepamätal aj v minulosti musel byť o účasti na diskotéke presvedčaný svedkom Škrobánkom, a preto sa chcem spýtať, či medzi jednotlivými presvedčaniami Škrobánkom bol vypočúvaný ako svedok, svedok udáva :

Neviem povedať.

Na otázku, kedy si prvýkrát spomenul na meno obž. Kocúra, svedok uvádza :

To neviem povedať

Na otázku, či si nepamätá na incident medzi Kocúrom, a či takéto incidenty boli bežné, svedok uvádza :

Každý deň neboli, teraz si na incident nepamätám, len tak ako som vypovedal.

Na otázku obž. Kocúra, čo si teraz dnes svedok z celej veci pamätá, svedok udáva :

To že vypovedám. Neviem odpovedať na položenú otázku.

Pripomienky obž. Kocúra k výpovedi svedka :

Svedok klamal celý čas, klame aj teraz, všetko čo povedal nezodpovedá pravde. Svedok si viackrát nespomenul na moje meno. Aj pri výsluchu v roku 1982 ma najprv nemenoval, až následne moje meno spomenul. Mám za to, že svedok klame, chvíľu niečo tvrdí a vzápätí sa nepamätá na ďalšie okolnosti.

Na otázku obž. Andrášika, kedy chodil do 4 ročníka, svedok udáva :

V roku 1975 som skončil gymnázium, takže štyri roky na to som študoval vo 4. ročníku.

Na otázku, či si pamätá, na česky hovoriacich vyšetrovateľ, svedok udáva :

Nie.

Na ďalšiu otázku či bol svedok zadržaný aj cez noc, svedok uvádza :

Neviem povedať.

Na otázku, či si pamätá na facu pri vyšetrovaní svedok uvádza :

Nespomínam si.

Na otázku, či vypovedal rovnako v roku 1980 a roku 1981 obsahovo, svedok udáva :

Teraz si detaily nepamätám, na súde som vypovedal.

Na otázku, či podpisoval protokoly o výsluchoch, svedok odpovedá :
Myslím si, že áno.

Vzhľadom na okolnosť, že spočiatku mal svedok pochybnosti o účasti na diskotéke, chcem sa spýtať, či tie pochybnosti stratil potom, keď uviedol viacero detailov z diskotéky, svedok udáva :

Ja som vypovedal, to čo je uvedené v zápisniciach a na tom trvám.

Na otázku, či pri výsluchoch púšťali svedkovi nejakú prehrávku, svedok uvádza :
Nespomínam si, neviem.

Na otázku, kedy stratil pochybnosti o tom, že bol na diskotéke, v ktorom časovom období, svedok uvádza :

Nespomínam si, kedy to bolo.

Obž. Andrášik k výpovedi svedka uvádza, to čo hovoril dnes, že si nepamätá, možno akceptovať, to čo hovoril v roku 1980 1981 klamal. Mám za to, že keď vypovedal na ZNB vypovedal zo strachu, a zrejme tento strach má ešte aj dnes.

Na otázku obž. Čermana, na základe čoho svedok má za to, že osobu, o ktorej hovorí, je práve Ľudmila Cervanová, svedok odpovedá :

Na tom trvám na základe mojich predchádzajúcich výpovedí, možnože keby ste mi teraz ukázali fotografiu, by som ju neopoznal, tak ako teraz nespoznávam jednotlivých obžalovaných. Keď som predtým vypovedal, bol som s obžalovanými v kontakte. Poškodenú som videl prvýkrát na diskotéke.

Na otázku, na základe čoho ustálil, že ide o poškodenú, svedok udáva :
Teraz to neviem povedať.

Obž. Čerman ako pripomienku dáva, že to svedok nevie povedať.
Chcem poukázať na okolnosť, že svedok si spomínal postupne na okolnosť po 5 rokoch, kedy sa mali udiť. Z tohoto ja pochybujem, že si teraz nepamätá.

Na otázku, ako má postupovať na pojednávaní, či mu niekto radil, svedok udáva :
Na pojednávanie mi nikto nemá radíť.

Na otázku obž. Beďača, či svedok vypovedal aj v iných procesoch ako je tento, svedok odpovedá :
Nie.

Na otázku, kedy sa posledný krát stretol so Škrobánkom, svedok udáva :
Chodím k Škrobánkovi, lebo je mojím zubárom.

Na otázku, aby vysvetlil, prečo si dnes nič nepamätá, svedok udáva :

Je to tak dávno.

Na otázku, či sa stretával s obž. Andrášikom, a v akom bol s ním vzťahom po roku 1976, či sa navštevovali a kto koho navštevoval, svedok udáva :

My sme sa stretávali, ja som za ním bol, on za mnou, boli sme na pive.

Na otázku, či predmetom stretnutia bolo vyšetrovanie trestného činu, svedok odpovedá :
Nie.

Obž. Beďač : Chcem poukázať na okolnosť, že svedok stále vypovedá, že si on na udalosť nepamätá, že jeho utvrdil o skutočnostiach Škrobánek.

Na otázku, či bol svedok liečený na psychiatrii, svedok odpovedá :
Neodpovedám.

Na otázku, či sa stretáva s policajtom Lamačkom, svedok odpovedá protiotázkou :
To je kto?

Na otázku, či to čo je napísané v spise napísali policajti a svedok to iba podpísal, svedok udáva :

Ja som rozprával a oni zapisovali tú výpoveď, tak ako dnes píše zapisovateľka na pojednávaní, potom som si to prečítal a podpísal.

Na otázku, či padali počas výsluchov facky, svedok udáva :
Neviem. Nespomínam si. Trvám na tom, čo som doposiaľ vypovedal.

Na otázku obž. Lachmana, či mal svedok strach pri výsluchoch na Februárke, keď bol zadržaný, kde prespával, svedok dáva otázku, kde prespával na otázku, či bol zadržaný aj cez noc, svedok uvádza :
Neviem.

Obž. Lachman : Chcem povedať, že som bol spolu so svedkom na Februárke vypočúvaný a mjr. Jiskra na neho kričal, že keď nebude spolupracovať, bude sedieť 15 rokov. Ja som bol vypočúvaný na jednej strane a dvere, kde bol vypočúvaný svedok boli otvorené.

Svedok k tomuto uvádza, ja si nespomínam, je tomu vyše 20 rokov, ja to nedržím v hlave.

Obž. Lachman : Mám za to, že svedok nevypovedá pravdu, lebo tuto vypovedal, že bol zadržaný na 24 hodín, a teda musel spať na bezpečnosti, svedok uvádza :
Neviem.

Obž. Lachman uvádza : Ja to však viem, lebo nás na druhý deň predvádzali na výsluch.

Na otázku obž. Dúbravického, či svedok videl niekde obž. Dúbravického, svedok udáva :
Videl som ho v Nitre, neviem povedať kde.

Na otázku, či mal svedok inú možnosť vypovedať, svedok udáva :
Nerozumiem otázke.

Na otázku, či nemal možnosť inej výpovedi svedok udáva :
To čo som vypovedal.

Preto tvrdím, že svedok nie je vierohodný.

Svedok svedočné nežiada.

U z n e s e n i e

Hlavné pojednávanie sa prerušuje do 13.00 hod..

U z n e s e n i e

O 13.00 hod. sa pokračuje v prerušenom hlavnom pojednávaní.

Dr. Schulz za Dr. Kubala podľa substitučnej moci.

Prestúpil svedok **Michal Luprich**, gen. č.1 1526, ktorý po zák. poučení podľa §§ 99, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Poučeniu som porozumel.

Neviem o žiadnej prekážky, o ktorej by som mohol odoprieť vypovedať.

Ing. Miloš Kocúr je mojím švagrom, nevedieme spoločnú domácnosť.

Od udalosti uplynulo dosť času, avšak pamätám si, že v roku 1976 som sa na filme Čefuste zoznámil s Dagmar Kocúrovou. Potom sme sa chodievali kúpať do Ivanky pri Nitre, chodili sme tam piatok a vracali sme sa až v nedeľu. Chodili sme tam manželka, obžalovaný Kocúr, Šuba, Dáša Daňová a jej manžel Jozef Daňo. Pamätám si že z piatka na sobotu začalo pršať bola taká letná búrka. Ja som chodil svojím autom Škoda 110l., a moja terajšia manželka šoférovala druhé auto, lebo obžalovaný Kocúr nemal vodičský preukaz. Chodili sme tam každý vikend, celý mesiac júl. Prvýkrát sme boli vo Velčiciach, čo bolo po filme Čefuste. Nepamätám si presne, kedy ma prvýkrát vypočúvali, iba jedenkrát som bol na vyšetrovačke v Nitre. Vždy bol s nami obžalovaný Kocúr, lebo ináč by manželku nepustili. Ako detail si pamätám, že raz sme našli obžalovaného s udicou v ruke a nohy mal vo vode a spal. Potom v roku 1992 som bol predvolaný do Bratislavy. V Nitre mi ukazovali nejaký ružový papier, že ma môžu zavrieť. Povedali mi, že si môžu urobiť čo uznajú za vhodné.

U z n e s e n i e

Podľa § 211 ods. 2 písm. b/ Tr. por. číta sa výpoveď svedka č.l. 1526.

Vo svojej výpovedi zo dňa 20.10.1981 uvádzam, že určite Miloš Kocúr chodil s nami vždy. Pokiaľ som v tejto výpovedi uviedol, že obžalovaný Kocúr nebol s nami vždy uviedol som to preto, lebo vyšetrovateľ mi povedal, že tak mám vypovedať. Bol som po 8 hodinách vystresovaný, a chcel som ísť domov. Povedal som povedzte, čo chcete, a ja idem preč. Ja som nechodieval na políciu. Je možné, že som ani túto časť výpovede nečítal.

Pokiaľ ide o moju výpoveď na hlavnom pojednávaní z roku 1992 tejto sa v plnej miere pridrižiam.

Na otázku členky senátu, či bol obžalovaný Kocúr v Ivanke, svedok udáva :
Bol.

Na otázku zástupcu KP, či bolo svedkovi hrozené krivou výpoveďou pri výsluchu, resp. stíhaním za krivú výpoveď, svedok uvádza :
Nie.

Na otázku obž. Kocúra, či si svedok pamätá na nejaké detaily pri kúpaní, svedok udáva :
Pri kúpaní si pamätám, že sme plávali na demižóne, pili sme víno.

Na otázku, či si pamätá na viacero búrok, svedok udáva :
Nie pamätám si, len vtedy keď sme sťahovali to drevo.

Na otázku, kedy búrka bola, svedok udáva :
Bola to letná búrka, trošku neskôr ako sme prišli.

Obž. Kocúr k výpovedi svedka : V tom čase mala moja sestra 18 rokov, rodičia boli prísni a nepustili by ju sami. Z toho vyplýva, že keď tam išla sestra, musel som ísť aj ja. Podľa môjho názoru to, že svedok pripustil, že som tam nemusel byť, bolo na žiadosť vyšetrovateľov. Na základe týchto rozporov, potom nevypočuli týchto svedkov roku 1982.

Svedok svedočné nežiada.

Predstúpila **svedkyňa Dagmar Daňová**, gen. č.l. 1541, ktorá po zák. poučení podľa §§ 99, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Poučeniu som porozumela.

Je to veľa rokov, ale trošku si pamätám, lebo to boli moje posledné prázdniny, v júni som promovala, a v piatky sme sa chodili kúpať. Boli sme vo Velčiciach a potom v Ivanke, chodili

sme v dvoch autách, ja, manžel Jozef Daňo, František Daňo, Luprich, Kocúr a jeho sestra, vtedy ešte bola slobodná. Druhé auto bolo Kocúrových, šoféroval on alebo jeho sestra. Odchádzali sme v piatok a v sobotu sme sa vracali. Pamätám si, že raz sme zažili búrku. Bola to taká väčšia búrka a mi ženy sme boli v aute.

Na otázku predsedníčky senátu, či vždy bol s nimi obž. Kocúr, svedkyňa udáva :
Áno vždy.

U z n e s e n i e

Podľa § 211 ods. 2 písm. b/ Tr. por. číta sa výpoveď svedkyne č.l. 1542.

Nie som si istá, že bol vždy s nami, ja si myslím, že jeho sestra nebola taká skúsená šoférka. A že by ju teda nepustili bez neho.

Pri výsluchu sa mi vyšetrovatelia vyhrážali, že učiť nebudem, že mi zoberú dieťa a zavrú ma. Stále sa mi vyhrážali, aby som stále hovorila pravdu, ale ja som pravdu hovorila. Pokiaľ ide o výpoveď z 20.10.1981, ktorá mi bola prečítaná je táto výpoveď pravdivá.

Na otázku obž. Kocúra, čo od nej chceli, aby vypovedala, čo mala povedať, svedkyňa odpovedá :

Ja si to už tak nepamätám. Vyhrážali sa mi, aby som im hovorila pravdu, že si ma tam nechajú, že mi zoberú dieťa.

Na otázku, čo chceli od nej, aby povedala pravdu, svedkyňa udáva :
Chceli odo mňa pravdu.

Na otázku, či tam obž. Kocúr bol, keď bola búrka, svedkyňa udáva :

Bol tam, lebo my sme sedeli v aute a ja som ho videla pred nami vo vode, ráno som ho videla ako chytil ryby udicou môjho manžela, nohy mal vo vode a spal. Potom si pamätám, že po búrke sa sušili veci, urobil sa oheň, a pánovi Šubovi zhoreli botasky a Františkovi Daňovi obhoreli plavky.

Obž. Kocúr udáva, že jemu vyšetrovatelia povedali, že svedkovia nepotvrdili, že sa bol s nimi kúpať.

Svedkyňa svedočné nežiada.

Ostatní obžalovaní : Bez pripomienok.

O 13.45 hod. namiesto obhajcu Dr. Alana Bohma substitút Dr. Štefan Havlík.

Predstúpil svedok **Jozef Šuba**, gen. č.l. 355, ktorý po zák. poučení podľa §§ 99, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej

výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Poučeniu som porozumel.

Obž. Kocúr je môj priateľ, často sme sa navštevovali, chodievali sme sa spolu kúpať. Kúpať sa chodili Daňovi, a sestra obžalovaného Dáša. Chodievali sme po predstaveniach filmového festivalu, na štrkoviská do Ivanky. Nevieťm uviesť presne kedy to bolo, bolo to asi v čase filmového festivalu, bola búrka, boli sme zablatení, naskákali sme do vody. Búrka bola tak, že začalo pršať už keď sme išli, a keď sme tam prišli pršalo, mali sme so sebou demižón vína.

Na otázku predsedníčky senátu, či sa chodili kúpať, aj keď pršalo, svedok odpovedá :

Keď bolo teplo, tak sa dalo kúpať.

Vždy bol s nami obž. Kocúr, lebo keď som tam bol ja , musel tam byť aj on, lebo by ma nemal kto ohlásiť.

Na otázku obž Kocúra, či si ešte svedok niečo pamätá, svedok udáva :

Topánky mi tam zhoreli.

Na ďalšiu otázku, či niekedy inokedy pršalo, keď sa boli kúpať, svedok udáva :

Nespomínam si.

Obž. Kocúr k výpovedi svedka : Búrka bola, až keď sme tam prišli.

Ostatní obžalovaní : Bez pripomienok.

Svedok svedočné nežiada.

Predstúpila **svedkyňa Dagmar Luprichová**, gen. č.l. 1521, ktorá po zák. poučení podľa §§ 99, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva:

Svedkyňa bola poučená podľa § 100 Tr. por. ako sestra obžalovaného uvádza vypovedať chcem.

Poučeniu som porozumela.

Svedkyňa vypovedá zhodne ako na č.l. 1521, na júl 1976 si pamätám, lebo som sa spoznala s mojím terajším manželom, chodievali sme sa kúpať, najprv do Velčíc a potom do Ivanky pri Nitre, chodievali sme s dvomi autami, pričom ja som šoférovala auto mojích rodičov. Pamätám si, že nás zastihla búrka a chlapani poskákali do vody. Založili sme oheň a sušili sme si veci, pričom sa Šubovi scvrkli botasky a Daňovi zhoreli plavky. Búrka bola iba jeden

jediný krát v Ivanke pri Nitre. Obž. Kocúr bol vždy s nami, lebo ináč by ma rodičia neboli pustili.

Na otázku predsedníčky senátu, či robili na ňu nejaký nátlak v prípravnom konaní, svedkyňa udáva :

V prípravnom konaní vyšetrovatelia odo mňa žiadali, aby som zmenila výpoveď tak, že v kritický čas teda 9.7. obž. Kocúr s nami nebol.

Vyhrážali sa mi, že keď budem trvať na svojej pôvodnej výpovedi, dieťa dajú do detského domova.

Po začatí trestného stíhania som sa s obžalovanými nestretla.

Svedkyňa bola pripomenutá časť výpovede č.1. 2453, kde vypovedala na hlavnom pojednávaní

Pokiaľ som vypovedala, že mi Lachman odprisahal, že s Kocúrom v Bratislave nebol nikdy, matne sa na to pamätám. Keď som to tak povedala na pojednávaní, určite to bola pravda.

Na otázku členky senátu, ako reagovala svedkyňa na vyhrážky vyšetrovateľov, aby zmenila svoju výpoveď v tom smere, že jej brat obžalovaný Kocúr nebol s ním v Ivanke pri Nitre, svedok odpovedá :

Výpoveď som nezmenila. Trvala som na tom , že môj brat bol vždy s nami.

Na ďalšiu otázku členky senátu, či vzhľadom na to, že výpoveď nezmenila sa v budúcnosti uskutočnila nejaká vyhrážka alebo hrozba vyšetrovateľov, svedkyňa udáva :

Určitý čas som mala pocit, že som bola sledovaná, vtedy mi to bolo už aj jedno, a raz som im zakývala.

Na otázku zástupcu KP, či si svedkyňa pamätá, že boli zrážky 9.7. v ranných hodinách, svedkyňa odpovedá :

My sme boli zamestnaní, boli sme v robote.

Na otázku, či bolo možné prísť na miesto autom, keďže zrážky boli aj o 14.30 hod., svedkyňa odpovedá :

Áno dalo sa prísť autom k jazerám.

Na otázku Dr. Bereseckého, kto sa chodil kúpať, svedkyňa udáva :

Manželia Daňovi, František Daňo, ja, môj brat Miloš Kocúr a Luprich.

Obž. Kocúr mám pripomienku v tom smere, že pokiaľ krajský prokurátor spomínal zrážky tieto nemuseli byť v celej oblasti. V Nitre určite neprálo.

Pokiaľ som ja hneď po mojom zaistení nevypovedal o tom, že som sa bol v kritický deň kúpať, ja som na to prišiel až po 10 dní väzby dedukciou.

Na otázku obž. Kocúra, prečo sa nechodili kúpať aj v auguste, svedkyňa udáva :

V auguste sme boli u rodiny na východe.

Obž. Dúbravický má pripomienku k výpovedi svedkyňi, akú formu psychického nátlaku uvediem jeden príklad : Keď ma viezol major Hanko do Prahy znalecovi sexuológovi povedal mi, že manželka obžalovaného Kocúra priniesla ich spoločného syna k svokrovcom, teda k rodičom obž. Kocúra a povedala im „tu máte malého vraha“, vychovajte si ho. Major Hanko mi to povedal s radosťou.

Ostatní obžalovaní : Bez pripomienok.

Hlavné pojednávanie dňa 14. januára 2003 o 14.30 hod..

Dňa 15. januára 2002 o 9.00 hod. sa pokračuje v prerušenom hlavnom pojednávaní.

Za Dr. Sobolovského Dr. Chvojková.

Za Dr. Kubala Dr. Schulz podľa substitučnej plnej moci.

Predsedička senátu zisťuje prítomnosť predvolaných svedkov :

Pritomní : Ing. Nadežda Benová, Škrobánek.

Nepritomní : Prieložná, Juraj Tokár, Okenka.

Nepritomná : Mlynarovičová - ospravedlnená.

Dodatočne sa dostavil svedok : Okenka.

Predstúpila **svedkyňa Ing. Nadežda Benová**, gen. čl. 1242, ktorá po zák. poučení podľa §§ 99, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva:

Svedkyňa bola poučená aj podľa § 100 Tr. por., že proti svojmu manželovi nemusí vypovedať.

Poučeniu som porozumela.

Nemám dôvod odoprieť vypovedať. Chcem vypovedať.

Niektorých obžalovaných poznám od detstva a to Stanislava Dúbravického, Františka Čermana, Milana Andrášika a Miloša Kocúra. Po procese v roku 1992 som sa zoznámila s obžalovaným Lachmanom. Medzi nami sú nezávislé vzťahy. František Čerman je môj manžel. Manželia sme 3 roky. Svadbu sme mali 20. septembra.

Pamätám si, že krátko po vražde týždeň alebo dva, ma zavolali na výsluch. Vypovedala som, že som bývala na druhej strane internátu, takže som nevidela na parkovisko, a neviem bližšie nič uviesť. Potom začali výsluchy v rokoch 1978-1980, ktoré viedli českí vyšetrovatelia. Výsluchy sa dotýkali toho, koho som na diskotéke videla, potom sa pýtali ako som ja prišla na diskotéku. Ja som si dlho myslela, že som prišla autobusom. Potom mi povedali, že to

muselo byť autom, čo som pripustila, lebo som viackrát prišla do Bratislavy autom. S kým som mala ísť menovali asi 20 konkrétnych osôb, nie naraz, toto sa menilo. Dlhé obdobie to boli Čerman a Andrášik, potom sa to zmenilo.

Od začiatku som vypovedala, že som na diskotéke videla Františka Čermana, Andrášika a sestry Cohenové. Z diskotéky si ešte pamätám Juraja Tokára. Ja si spomínam, len na tieto osoby, ja som ich uvádzala.

Ďalšie výsluchy sa konali po roku 1980 tých výsluchov bolo veľmi veľa, bolo to napríklad štyri dni vkuse, ale som tam v noci nebola, potom mesiac bol klud, nie vždy sa spisovala zápisnica, nemala som na výsluchy predvolania, odchyťovali ma na ulici, v práci, v autobuse, skoro ráno chodili pre mňa do bytu. Druhý okruh výsluchov sa týkal Miloša Kocúra, mala som si spomenúť, či bol na diskotéke. Išlo hlavne o jeho osobu.

Výsluchy sa dotýkali toho, či tam bol obžalovaný Kocúr a koniec výsluchov bol úspešný v tom, keď som pripustila, že tam bol obžalovaný Kocúr. Výsluchy prebiehali tak, že vyšetrovatelia odo mňa žiadali, aby som opakovala vetu po vete, hovorili, že veta nie je dobrá, a opätovne odo mňa žiadali, aby som sa vyjadrovala, bolo to aj do 1.00 hod. v noci a ráno pokračovali. Bol to vyšetrovateľ Vanin, ktorý ma vypočúval. Niekedy tam bol sám, niekedy dvaja, traja.

Výsluchy prebiehali aj tak, že ma vozili okolo domu na Varínskej, žiadali odo mňa, aby som opisala zariadenie, podrobne mi opisovali ako som mýtvolu Cervanovej mala baliť do zelenej deky s Lachmanom. Mala som ísť na druhé poschodie a pre šnúru som mala ísť do kúpeľne, kde je vetracie okienko a ružový gumený záves, a šnúra na prádlo je na vetracom okienku. Toto bolo preberané na mnohých výsluchoch, a najväčší problém, že som si nevedela spomenúť na hroznú vec, ktorú som vykonala.

Potom tesne pred procesom za prítomnosti prokurátora Valašika keď som povedala, že nepôjdem svedčiť na mňa vyšetrovateľ Pálka nepričetne kričal, dá sa povedať, že stratil nervy, a zastavil ho až prokurátor Valašik. Neviem uviesť kde sa tento výsluch konal, myslím si, že to bolo na Februárke.

Ja som potom krátko pred procesom chcela hovoriť s prokurátorom Valašikom, stretla som sa s ním v Justičnom paláci, povedala som mu, že nechcem ísť svedčiť na proces, prečo som mu povedala svoje subjektívne dôvody. Mám pocit, že pri tomto rozhovore bola prítomná zapisovateľka a robil sa zápis. Valašik ma ubezpečil, že moje svedectvo je nepodstatné mám byť kludná a mám hovoriť, čo si pamätám. To je všetko čo si tak zhruba pamätám z priebehu výsluchov, bolo toho viac, ale nie som schopná o tom rozprávať.

Na otázku predsedníčky senátu, čo si pamätá svedkyňa zo skutku, svedkyňa udáva :

Nie som schopná si spomenúť na cestu, domnievam sa, že som išla autobusom, mám dojem, že som si išla dať zapísať skúšku. Nepamätám si presne kedy som išla, domnievam sa, že okolo obeda.

Nie som schopná si spomenúť, či som išla autobusom, ja sa iba domnievam.

Na ďalšiu otázku, ak by išla autobusom, kto ju vozieval do Bratislavy, svedkyňa udáva :

Neviem si spomenúť. Z toho dňa si viem spomenúť na diskotéku, spomínam si, že na diskotéku som išla s Tokárom. Sedela som spolu s Rážom a Balážom pri stole. Potom som videla na diskotéke Františka Čermana a Milana Andrášika. Išla som ich pozdraviť a oni mi predstavili sestry Cohenové. Pýtala som sa na Marcelu Bonovú, ktorá bola v tom čase priateľkou Čermana a on mi povedal, že je doma, necíti sa dobre. Potom som čas na

diskotéke trávila individuálne, odchádzala som okolo 23.00 hod. na izbu, ktorú mi vybavil Juraj Tokár, ráno som odchádzala autobusom do Nitry. Toto sú fakty, ktoré si ja pamätám z predmetného večera.

Na otázku predsedníčky senátu, koho okrem obžalovaných Andrášika a Čermána z Nitry na diskotéke videla, svedkyňa odpovedá :
Ja si pamätám iba to, čo som povedala.

Na ďalšiu otázku predsedníčky senátu, či si svedkyňa pamätá na nejaký incident, ktorý sa tam mal udiť, svedkyňa odpovedá :
Nie.

U z n e s e n i e

Podľa § 211 ods. 2 písm. b/ Tr. por. čítajú sa výpovede svedkyne z prípravného konania č. 1242-1271, z hlavného pojednávania z roku 1982 č.l. 2431 a z hlavného pojednávania z roku 1992 č.l. 258.

U z n e s e n i e

Hlavné pojednávanie sa o 10.35 hod. prerušuje do 10.50 hod..

U z n e s e n i e

O 10.50 hod. sa pokračuje v prerušenom hlavnom pojednávaní.

Po prečítaní výpovedi bola svedkyňa vyzvaná, aby sa vyjadrila k rozporom.

Pokiaľ sa mám vyjadriť k mojim predchádzajúcim vyjadreniam nevidím rozpor medzi dnešnou výpoveďou a výpoveďou pred senátom Dr. Vlčeka, zotrávam na dnešnej výpovedi aj výpovedi pred senátom Dr. Vlčeka.

Na otázku predsedníčky senátu, či svedka v roku 1976 poznala obžalovaného Beďača, svedkyňa udáva :
Domnievam, sa že nie.

Na otázku, či v roku Brázdu v roku 1976, svedkyňa udáva :
Poznala som ho ako Nitrančania. Neboli sme priatelia.

Na otázku, či vie aké mal obžalovaný Brázda auto, svedkyňa odpovedá :
Rodičia Brázdu mali bielu Fiatku alebo Žiguli.

Na otázku, či niekedy svedkyňu viezol Brázda autom do Bratislavy, svedkyňa udáva :
Domnievam sa, že viackrát, lebo som dochádzala do školy do Bratislavy.

Na otázku, či svedkyňa videla obžalovaného Brázdu na diskotéke, svedkyňa udáva :

Obžalovaného Brázdu som videla na mnohých diskotékach, nemôžem potvrdiť, či to bola táto diskotéka.

Na ďalšiu otázku, či pozná svedkyňa osobu menom Urbánek alebo Škrobánek, svedkyňa odpovedá :
Nie.

Na ďalšiu otázku, či bola svedkyňa v priebehu výsluchov zadržaná orgánmi polície a koľkokrát, svedkyňa udáva :
Dvakrát som bola zadržaná. Nevieťm uviesť z akého dôvodu.

Na otázku, či písomné poznámky, ktoré sú prílohou výpovedi z prípravného konania písala doma alebo pri vyšetrovaní, svedkyňa uvádza :
Na písomné poznámky si vôbec nepamätám.

Svedkyňi boli ukázané písomné poznámky č.l. 1270a 1270b.

Svedkyňa udáva :
Ide o moje pismo. Avšak vôbec sa na to nepamätám.

Na ďalšiu otázku, svedkyňa udáva :
So svedkom Tokárom som sa od roku 1977 nestretla.

Na otázku zástupcu KP, či vyšetrovateľ Palka pri výsluchoch písal výpovede sám, svedkyňa uvádza :
To bolo pri výsluchu, kde bola každá veta veľmi dlho formulovaná.

Na otázku, či písomné poznámky jej niekto diktoval alebo ich svedkyňa písala sama, svedkyňa uvádza :
Vôbec si na ne nepamätám, ani neviem čoho sa týkajú.

Na otázku, kto ju poslal na krajskú prokuratúru za Dr. Valašikom, a prečo tam išla, svedkyňa uvádza :
Ja som nechcela ísť vypovedať na súd.

Na ďalšiu otázku, či išla dobrovoľne za Dr. Valašikom, svedkyňa udáva :
Išla som tam dobrovoľne. Išlo o rozhovor medzi Dr. Valašikom a mnou, ja som nevypovedala.

Na otázku obžalovaného Kocúra, ako reagovala na magnetofónovú pásku, ktorá jej bola pustená počas výsluchu, a kedy jej bola prehrávaná, svedkyňa udáva :
Magnetofónový záznam mi bol prehrávaný tesne po výsluchu vyšetrovateľom Vaninom tesne po roku 1980.
Navonok som nereagovala nijako, vnútri som bola zlomený človek.

Obžalovaný Kocúr k výpovedi svedkyne : Mám za to, že svedkyňa zlomilo to, že jej bola prehrávaná páska s mojou výpoveďou.

Na otázku obžalovaného Andrášika, za akú dobu boli urobené jednotlivé výpovede, svedkyňa uvádza :

10 stranová výpoveď bola výsledkom pol ročného až ročného vypočúvania, pričom spisanie zápisnice trvalo 2-3 dni, možnože to bol aj týždeň.

Zastupovanie za obhajcu Dr. Kolesára obhajcom Dr. Šimovčekom.

Na ďalšiu otázku, či táto výpoveď obsahovala množstvo pochybných vecí, svedkyňa uvádza :
Ja to teraz nedokážem posúdiť.

Pripomienka obžalovaného Andrášika : Mám za to, že nakoniec aj tak musela svedkyňa napísať, že ju urobila dobrovoľne.

Na ďalšiu otázku, či na záver svedkyňa uvádzala, že vypovedá dobrovoľne, svedkyňa udáva :
Myslím, že v mojej výpovedi sa podarilo napísať, že nemôžem vypovedať tak ako chcem.

Na otázku, prečo sa musela svedkyňa jedenkrát vyzliekať pred vyšetrovateľom, svedkyňa udáva :

To je otázka pre vyšetrovateľov.

Na otázku, v ktorom časovom období to bolo, svedkyňa udáva :
Bolo to pri prvom zadržaní. Prehliadku robila žena.

Na ďalšiu otázku, či svedkyňa po roku 1981 vypočúval vyšetrovateľ Pálka, svedkyňa udáva :
Nie. Jedenkrát sa objavil pri výsluchu.

Obžalovaný Čerman : Bez pripomienok.

Na otázku obžalovaného Beďača, aké výrazy používal vyšetrovateľ Pálka pri výsluchu, svedkyňa udáva :

Nepoužíval žiadne vulgárne výrazy.

Obžalovaný Beďač k výpovedi svedkyne, že sú dôkazy, že po výsluchoch Zimákovej a Benovej potratili.

Svedkyňa Benová udáva :

Áno.

Na otázku, či policajti vedeli o tom, že je svedkyňa tehotná, svedkyňa udáva :

Áno.

Obžalovaný Beďač k výpovedi, že vyšetrovanie bolo vedené vulgárnym spôsobom voči všetkým svedkyniam : Benovej, Zimákovej, Vlčuchovej, ako i Dane Miezgovej.

Obžalovaný Beďač sa obracia s krikom na prokurátora Dr. Vlachovského s tým, že takto bolo vedené vyšetrovanie v Československu, bolo policajným štátom, ja si za tým stojím, povedal som pravdu. Človek sa nemal kde sťažovať, keď bol zaistený.

Iba v tomto prípade odišlo z tejto doby 5 ľudí do zahraničia a ja som stratil 7 rokov svojho života.

Predsedička senátu napomenula obžalovaného, aby sa na pojednávaní správal slušne.

Obžalovaný Lachman : Bez pripomienok.

Na otázku obžalovaného Dúbravického, čo viedlo svedkyňu k tomu, aby mu zavolała v roku 1978, svedkyňa udáva :

Dúbravickému som volala preto, lebo som si nepamätala kto bol v aute.

Na ďalšiu otázku, svedkyňa udáva :

Nepamätám sa, či som telefonovala z vlastnej iniciatívy, alebo mi niekto kázal. Na druhý deň ma však zobrali na políciu, a musela som napísať obsah rozhovoru, a tak ako ma bežne zobrali na políciu.

Obžalovaný Dúbravický má pripomienku, mám za to, že svedkyňa bola sledovaná alebo jej to niekto nanútil, tak isto som bol sledovaný v roku 1978-1979 aj ja.

Bol som na diskotéke so svedkyňou, so spoločnými priateľmi, nebolo to však 9.7..

Predstúpil **svedok Peter Okenka**, gen č.1. 1292 ktorý po zák. poučení podľa §§ 99, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Poučeniu som porozumel.

Nemám dôvod, pre ktorý by som mohol odoprieť vypovedať.

Obžalovaných som voľakedy poznal, mená si už presne nepamätám. Poznal som Andrášika, Kocúra a Lachmana, inak si fakt mená nepamätám. Nemôžem povedať, že by som si niečo z diskotéky pamätal.

Pamätám si, že v roku 1981 prišli za mnou policajti, pamätám si to preto, lebo moja manželka bola vtedy tehotná, priviezli ma do Bratislavy, a pýtali sa ma či som bol na diskotéke. Povedal som im, že som bol jedenkrát na diskotéke v Bratislave s Romanom Brázdou. Nevedel som však kedy, povedal som že niekedy v lete. Následne ma policajti zadržali. Na druhý deň ma začali presviedčať, že som bol na diskotéke v určitý dátum, ktorý teraz neviem uviesť. Potom mi ukazovali nejaké fotografie nejakého domu, či som tam bol. Bolo tam asi 6 fotografií toho istého domu, asi si mysleli, že som padnutý na hlavu.

Na otázku predsedničky senátu svedok udáva :

Neviem koľkokrát ma potom ešte vypočúvali.

Policianti mi hovorili mená svedkov, ktorí mali byť na diskotéke, ja som mal potvrdiť, či tam boli alebo neboli.

Dnes nemôžem potvrdiť, či som bol na tej konkrétnej diskotéke. Na polícii ma vypočúvali dvakrát alebo trikrát. Čo som vypovedal si nepamätám.

Na otázku predsedníčky senátu, keď bol jedenkrát na diskotéke v Mlynskej doline s kým tam bol, svedok udáva :

Pamätám si, že som tam bol s Romanom Brázdom na aute. Pamätám si, že ja som tam vtedy ostal spať, kde išiel Brázda neviem.

Na ďalšiu otázku, či v roku 1976 poznal obžalovaného Kocúra, svedok uvádza :

Áno, vídali sme sa v Nitre na diskotéke.

Na otázku, či si pamätá, že by bol niekedy na diskotéke, kde bol prítomný aj obžalovaný Kocúr, svedok odpovedá :

Dnes ťažko na to odpovedať, nepamätám si.

Na otázku predsedníčky senátu, či bol svedok okrem výsluchov aj konfrontovaný s niektorými obžalovanými, svedok udáva :

Nie som si istý, mám za to, že som bol konfrontovaný s Lachmanom.

Viac si nepamätám, nemám viac čo by som povedal.

U z n e s e n i e

Podľa § 211 ods. 2 písm. b/ Tr. por. čítajú sa výpovede svedka z prípravného konania č.l. 1292, z hlavného pojednávania z roku 1982 č.l. 2416 a z hlavného pojednávania z roku 1992 č.l. 429.

Svedok na otázku, aby odstránil rozpory vo svojich výpovediach udáva : Ja si to fakt nepamätám, ja si z toho fakt moc nepamätám.

Na ďalšiu otázku predsedníčky senátu, či si svedok pamätal v čase keď bol vypočúvaný vyšetrovateľmi v prípravnom konaní na diskotéku, a či jeho údaje, ktoré sú uvedené v prípravnom konaní on sám vypovedal, svedok uvádza :

Je to ťažko povedať, pri výsluchoch robili na mňa tlak, prišiel tam nejaký chlap a povedal, čo sa s ním hráte dáme mu po papuli, však mi to z neho dostaneme.

Na otázku, či tie údaje, mu niekto dopredu hovoril, svedok uvádza :

Ja si to presne nepamätám, že vyšetrovatelia ma skôr navádzali k výpovediam.

Na ďalšiu otázku, či ho pri konfrontáciách tiež niekto navádzal, aby označil osoby, ktoré mali byť na diskotéke, svedok uvádza :

Neviem vám už na to odpovedať.

Na otázku člena senátu, či niekedy svedka pri výsluchu zbili, svedok uvádza :

Nie.

Na otázku, či podpísal svoju výpoveď, ak by nebola pravdivá, svedok udáva :

Je veľmi ťažko na to odpovedať, bola moja manželka tehotná, bol som pod silným tlakom, mal som strach, že sa sám do niečoho zapletiem.

Na otázku Dr. Bereseckého, prečo bol svedok zadržaný, či nechodil na výsluch, svedok udáva:

Pre mňa to bol šok, nikto mi nepovedal, prečo ma policajti zobrali.

Na ďalšiu otázku, ako si to svedok zdôvodňoval, svedok udáva :

Neviem na to odpovedať.

Na otázku, aby popísal svedok priebeh výsluchu, svedok udáva :

Výsluchy trvali dlho hodiny a hodiny. Nemám čo k tomu povedať.

Na otázku, či si svedok pamätá na televízne vysielania v roku 1976, že došlo k únosu poškodenej :

V roku 1976 som vôbec nepozeral televízor.

Na otázku Dr. Bohma, či mal svedok strach, keď pre neho prišli policajti, svedok udáva :

Áno mal som strach.

Na ďalšiu otázku, či mal strach, že ho aj zbijú, svedok uvádza :

Áno, mal som strach.

Na otázku, či bol svedok na diskotéke, kde hrala skupina Elán, svedok udáva .

Nemôžem na to odpovedať. Nepamätám sa, či som bol na diskotéke, kde hrala skupina Elán.

Na otázku obžalovaného Kocúra, kde svedok pracoval v roku 1981-1982, svedok udáva :

Pracoval som v podniku Československá plavba labsko oderská.

Na ďalšiu otázku, či svedok chodil do zahraničia, svedok udáva :

Do roku 1986 som nechodil do zahraničia, a neskôr som sa dozvedel od jedného človeka, ako z dôvodu vyšetrovania kauzy.

Ostatní obžalovaní : Bez pripomienok.

Svedok svedočné nežiada.

Predstúpil obžalovaný Lachman : Žiadam, aby bolo hlavné pojednávanie dňa 16. a 17. januára 2003 konať v mojej neprítomnosti.

U z n e s e n i e

Hlavné pojednávanie sa prerušuje o 12.30 hod.

Ú z n e s e n i e

Pokračuje sa v hlavnom pojednávaní o 13.00 hod.

Predstúpil **svedok MUDr. Jozef Škrobánek**, gen. č.l. 1317, ktorý po zák. poučení podľa §§ 99, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva:

Poučeniu som porozumel.

Nemám dôvod odoprieť vypovedať.

Z obžalovaných najdlhšie poznám Dúbravického, vyrastali sme spolu. Z videnia poznám Beďača, z gymnázia Kocúra a Andrášika, ktorý bol brat môjho spolužiaka. V podstate sme sa nejako nestýkali.

Na diskotéke som za zúčastnil, konala sa v piatok, bola to diskotéka pre brigádnikov. Zúčastnil som sa na nej s Čulmanom, tretieho si nepamätám. Moja terajšia manželka bola na letnej aktivite v Prahe a chcel som za ňou ísť. Okolo 21.00 hod. som zbadal známych Nitrančanov, a oslovil som Andrášika, či nevie kde sú v Prahe ubytovaní študenti. Andrášik mi povedal, že na Strahove, pýtal som sa či nevie, ako sa tam možno dostať, povedal len orientačne, okolo poľnoci by mohol ísť rýchlik. Asi o 21.30 hod. som sa rozhodol, že budem cestovať, a o 22.00 hod. som išiel rovno na stanicu.

Na otázku predsedníčky senátu, koho z Nitrančanov na diskotéke videl, svedok odpovedá :
Pokiaľ si spomínam na diskotéke bol Andrášik, Dúbravický, Beďač, Urbánek, Kocúr. Myslím, že títo tam boli.

Na ďalšiu otázku, čo si ešte svedok z diskotéky pamätá, svedok mlčí.

Na otázku, či bol v tejto veci a koľkokrát vypočúvaný príslušníkmi polície, svedok uvádza :
Samozrejme, že som bol vypočúvaný.

Na ďalšiu otázku, či ho na polícii k výpovediam nútili, alebo sa mu nejako vyhrážali, svedok uvádza :

Nebolo to nikdy také jednoznačné. Výsluchy prebiehali tak, že sa spýtali na priebeh diskotéky a účastníkov a vzápätí mi predložili fotografie približne 10 ľudí. Keď som ukázal na 3-4 ľudí, o ktorých som hovoril, vzápätí mi bola ukázaná ďalšia fotografia, a pýtali sa ma, či tam nebola daná osoba.

Tak sa do tej skupiny ľudí dostal aj Lachman, ktorého som v živote nevidel, Čerman, ktorého som nepoznal, Brázda, ktorého som nikdy predtým nevidel. Pokiaľ som si neosvojil mená, ktoré bolo treba nadiktovať - dostať do zápisnice boli mi sústavne podkladané. Pokiaľ som tam tie mená nedostal, tak mi tú zápisnicu vlastne nedali podpísať.

Bolo tam určite viac mien, ja si už nepamätám.

Na otázku predsedníčky senátu, koho teda naozaj videl na diskotéke, svedok uvádza :
Videl som tých prvých piatich, ktorých som dnes menoval. Videl som Andrášika, Dúbravického, Beďača, Urbánka a Kocúra.

Na ďalšiu otázku predsedníčky senátu, či bol svedok viackrát na diskotéke v Unik klube, kde stretol Nitrančanov, svedok uvádza :
Myslím, že nie.

Na ďalšiu otázku, či svedok videl nejaký konflikt počas tejto diskotéky, a medzi kým sa mal uskutočniť, svedok uvádza :
Ako som odchádzal z diskotéky, videl som, že niekto, ale neviem kto, kopol do tašky, neviem do akej tašky, išlo o cestovnú tašku.

V rámci vyšetrovania sa konala rekonštrukcia, tam nás vyšetrovatelia; raz Slovák, raz nejaký Čech zrežirovali, kde kto stál, a ako sa pohyboval, čo vyplývalo z predchádzajúcich vyšetrovaní. Akoby nás zmanipulovali do určitého postavenia, ktoré im čiastočne vyhovovalo, ja som sa napríklad dozvedel, že som sedel na okne vedľa poškodenej Cervanovej, je pravdou, že ja som sedel na okne, ale v živote som Cervanovú nevidel. Ona bola v našom ročníku, ale mi sme boli zubári, boli sme iná skupina, navzájom sme sa nestýkali. Ja som každú sobotu odcestovával domov, tak som nejaké vzťahy na internáte nemal. Pri tej rekonštrukcii som sa dozvedel, že som mal byť nejaký svedok, ktorý dve hodiny pri Cervanovej sedel.

Na týchto rekonštrukciách sme vyšli aj von, a tam nás vyšetrovatel' zmanipuloval do postavenia, že tá taška mala byť Cervanovej. A údajne v tom konflikte má byť zamiešaný aj Urbánek. Ja som konflikt nevidel, videl som tašku, ale koho to bola taška, to neviem.

Na otázku predsedníčky senátu, či niekomu dával kľúče od izby, svedok udáva :
Niekto tie kľúče pýtal. Nie som si vôbec istý, či som tie kľúče dal, neviem na to odpovedať. Ak som aj kľúče niekomu dal, musela to byť iba krátka doba, lebo ja som potom išiel do izby, a kľúče som mal. Mohlo ísť o pol hodinu. Neviem však povedať, či som kľúče dal alebo iba sľúbil.

Na ďalšiu otázku, či pozná svedka Urbánka, či s ním trávil nejaký čas na diskotéke, svedok uvádza :
Pripúšťam, že si na chvíľu prisadol.

U z n e s e n i e

Podľa § 211 ods. 2 písm. b/ Tr. por. čítajú sa výpovede svedka č.l. 1317, hlavné pojednávanie z roku 1982 č.l. 2424, a hlavné pojednávanie z roku 1992 č.l. 396

Na otázku predsedníčky senátu, aby svedok odstránil rozpory vo svojich výpovediach, a uviedol, čo je v jeho výpovediach pravdivé a ak tam sú nepravdivé údaje, a ktoré sú to a z akého dôvodu ich uviedol, svedok udáva :

Pokiaľ ide o výpovede z prípravného konania, v podstate tieto výpovede sú čiastočne nepravdivé, fakty mi boli podsúvané, boli čiastočne vynesené vyhrážkou, že neukončím školu, zomrela mi matka a zadržali ma na 24 hodín. Žiadali, aby som vypovedal. Pokiaľ ide o výpoveď v roku 1994 táto výpoveď je pravdivá.

Pokiaľ ide o konflikt, nie som si sám istý, videl som, že sa taška prekotila, avšak tie udalosti sú spomienky na tie rekonštrukcie. Teraz neviem posúdiť čo je pravda.

Pokiaľ ide o to, koho som na diskotéke videl, trvám na svojich tvrdeniach ako som ich uviedol na začiatku svojej výpovede.

Na otázku Dr. Bereseckého, či sa svedok v minulosti rozprával so svedkom Urbánkom, teda v rokoch 1976, 1977 svedok odpovedá :

Ja som sa s Urbánkom o tom nerozprával.

Na ďalšiu otázku, či si Urbánek chcel požičať kľúče od izby, či o tom hovorili, svedok odpovedá :

Prípúšťam takú možnosť, ja si doteraz nie som istý, či som tie kľúče Urbánkovi požičal alebo nie, môže byť že som sa ho pýtal, či som mu tie kľúče nedal.

Na ďalšiu otázku, či svedok presviedčal Urbánka o tom, že bol prítomný na diskotéke, lebo mu vtedy požičoval kľúče, svedok udáva :

Nie som si istý, ja stále hľadám toho človeka, ktorému som kľúče požičoval, určite som nepresviedčal svedka Urbánka, že bol na diskotéke, a že som mu dával kľúče.

Mohol som sa pýtať na to, alebo že by som nástojil, nie.

Na otázku obžalovaného Kocúra, kedy začal svedok spomínať prítomnosť obžalovaného Kocúra na diskotéke, svedok udáva :

Zhruba asi po 3 rokoch. Prvýkrát som vypovedal asi 3-5 dni po diskotéke.

Na ďalšiu otázku, svedok odpovedá :

O tom, že Cervanová mala byť unesená som sa dozvedel po návrate z Prahy, neviem presne povedať kedy, či to bolo v pondelok.

Teraz to presne neviem, ale keď som vypovedal, že v pondelok neprišla do práce a v stredu bola nájdená mŕtva, tak som vypovedal pravdu teraz to už neviem presne.

Svedok uvádza, ja nie som si 100%-ne istý, že je mŕtva, vedelo sa, že sa stratila, neprišla do práce.

Na otázku obžalovaného Kocúra, svedok udáva :

To prvé vypočúvanie vlastne nebol výsluch, všetkých nás zavolali do jednej miestnosti, rozdali nám papiere a mali sme napísať, či sme boli na diskotéke a s kým sme boli.

Ja som vtedy napísal, že som bol na diskotéke, a že tam bol Andrášik a z krúžku spolužiakov.

Obžalovaný Kocúr k výpovedi svedka : Chcem poukázať na okolnosť, že hneď po skutku ma svedok neuviedol a prvá zápisnica, ktorá sa nachádza v spise je po 5 rokoch, keď som už bol zaistený.

Považujem preto za nelogické, ak by niekto vedel, že niekto tú osobu, o ktorú ide ťahal do tanca, mal kvôli nej incident, neuviedol. Svedok ma poznal, nebol som pre neho neznámy.

Svedok udáva : Poznal som ho ale pod prezývkou „Kocman“. Bol známou tvárou na gymnáziu.

Obžalovaný Kocúr mám za to, že ak by sa incident odohral tak ako je to napísané v obžalobe, neverím, že by si ma svedok nepamätal tak, že by ma hneď neoznačil ako účastníka diskotéky.

Na ďalšiu otázku, keď svedok tvrdí, že obžalovaného Kocúra na diskotéke videl nejde len o meno, ktoré mu bolo podstavené, svedok odpovedá :

Ja to nemôžem ani potvrdiť, ani vyvrátiť. Ja stále tvrdím, že tam Kocúr bol. Ale po 27 rokoch by som za to ruku do ohňa nedal.

Obžalovaný Kocúr záverom udáva, ja stále tvrdím, že som na diskotéke nebol, má to svedok asi vsugerované.

Na otázku obžalovaného Andrášika, kedy mal svedok pohovor s políciou v byte jeho rodičov, svedok odpovedá :

Neviem uviesť kedy to bolo.

Pravdepodobne som uvádzal aj obžalovaného Andrášika že tam bol lebo jeho jediného som poznal a jeho som sa pýtal na informácie o Prahe.

Na ďalšiu otázku, či svedok dostal niekedy pri vyšetrowaní facku, svedok odpovedá :

Áno, stalo sa to v Bratislave, na Februárke. Rozmýšľal som nad nejakou výpoveďou, ničो som povedal. Myslím, že facku som dostal od niekoho iného. Český vyšetrowateľ nám nadával do „hajzlov“.

Na otázku obžalovaného Čermana, prečo mu vyšetrowateľ nadával, svedok uvádza .

Asi som nedal takú odpoveď, ako očakával.

Na otázku obžalovaného Beďača, či bol pri rekonštrukciách prítomný aj Urbánek, svedok udáva :

Nespomínam si, skôr si myslím, že nebol.

Na ďalšiu otázku, či si je svedok istý, že videl obžalovaného Beďača na diskotéke, svedok odpovedá :

Nemôžem dať ruku do ohňa, 20 rokov som ich nevidel. Odpovedám tak ako som odpovedal u obžalovaného Kocúra. Ja sa tu cítim ako úplný somár. Moje svedomie nevie posúdiť, či je to pravda, alebo nie je to pravda.

Na otázku obžalovaného Lachmana, keď vám povedali, že vedľa vás sedela Cervanová, ako ste to vnímali, aký ste mali pocit, svedok odpovedá :
Neviem ako som vnímal, ja som ju nepoznal.

Obžalovaný Lachman k výpovedi svedka uvádza, mám za to, že práve z takejto skutočnosti, že mu povedali, že mala 2 hodiny vedľa neho sedieť poškodená Cervanová mohli vplývať určité psychické nátlaky, ktoré ovplyvnili následne aj výpovede.

Na otázku obžalovaného Dúbravického, či bol niekedy s ním svedok na nejakej diskotéke, zábave, alebo spoločný známy, svedok odpovedá :
Myslím, že nie.

Na ďalšiu otázku, povedal vám niekedy, aby ste zatajovali účasť obžalovaného Dúbravického na nejakej diskotéke, svedok odpovedá :
Nie.

Na otázku, poznáte dlho obžalovaného Dúbravického, svedok odpovedá :
Dlho.

Obžalovaný Dúbravický mám teda pripomienku, že keď ma teda svedok poznal, neviem dôvod, prečo o mojej účasti vypovedal až 2 roky po diskotéke.

Na otázku, koľkokrát bol za manželkou v Prahe v roku 1976, svedok odpovedá :
2 krát. Mohlo to byť asi o týždeň alebo dva týždne potom.

Na otázku, či by si manželka pamätala, kedy za ňou bol v roku 1976, svedok uvádza:
Asi áno. Či by si pamätala dátumy, to neviem.

Obžalovaný Beďač uvádza : Pokiaľ ide o fotoalbum chcel by som poznamenať, že išlo o podstrčené informácie, bola tam väčšia časť fotografií, ktoré som poznal, pokiaľ ide o fotografie žien, tieto fotografie boli nejasné, okrem fotky Cervanovej.
Túto okolnosť podľa mňa využívali vyšetrovatelia.

Na otázku obžalovaného Dúbravického, či svedok musel vypovedať tak ako vypovedal, alebo mal aj inú možnosť, svedok udáva :
Mne sa zdalo, že pokiaľ som nedal výpoveď, ktorá bola očakávaná, mi nedali podpísať zápisnicu.

Na záver obžalovaný Dúbravický udáva : Je pravda, že som bol na diskotéke, kde boli Francúzsky, ale diskotéka bola v Nitre, v hotely Tatra v roku 1976 cez Agrokomplex.

Svedok svedočne nežiada.

Hlavné pojednávanie dňa 15. januára 2003 skončené o 15.00 hod.

Dňa 16. januára 2003 sa pokračuje v prerušenom hlavnom pojednávaní.

Za Dr. Kubala Dr. Schulz podľa substituenej moci.

Za Dr. Sobolovského Dr. Chvojková podľa substituenej moci.

Za Dr. Bohma Dr. Haulík podľa substituenej moci.

U z n e s e n i e

Podľa § 202 ods. 4 Tr. por. hlavné pojednávanie sa vykoná v neprítomnosti obžalovaného Lachmana, ktorý na včerajšom hlavnom pojednávaní uviedol, že sa nezúčastní hlavného pojednávania a žiada, aby bolo vykonané v jeho neprítomnosti.

Oboznamuje sa fax od svedka Ľubomíra Lazového.

Predsedníčka senátu zisťuje prítomnosť predvolaných svedkov :

Prítomní : MUDr. Zuzana Holáňová, RNDr. Ladislav Veľký.

Neprítomní : MUDr. Ivona Mlynáriková, Ing. Ivan Mrázko.

Dodatočne sa dostavila : MUDr. Ivona Mlynáriková

Predstúpila **svedkyňa MUDr. Zuzana Holáňová**, nar. 5.9.1955, bytom Bratislava - Nové Mesto, Royova 2931/22, ktorá po zák. poučení podľa §§ 99, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k pojednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Poučeniu som porozumela.

Je to veľmi dlhá doba, viem, že som bola na tom sústredení, avšak viac si z toho nepamätám.

Na otázku predsedníčky senátu, či si svedkyňa pamätá na spolužiačku Zimákovú, svedkyňa udáva :

Áno pamätám si.

Na ďalšiu otázku, či tá svedkyňa Zimáková bola na letnom sústredení so svedkyňou, svedkyňa udáva:

Áno bola.

Na otázku, či má vedomosť, že by sa svedkyňa Zimáková zo sústredenia vzdialila, svedkyňa udáva :

To neviem povedať.

Na ďalšiu otázku, či bola možnosť, keď stanovali v Revičskom Podzámčí, vzdialiť sa na celú noc z tábora, svedkyňa udáva :

Každý kto chce odísť, môže odísť.

Na otázku, či by bola takáto neprítomnosť spozorovaná, svedkyňa udáva :
Neviem sa k tomu vyjadriť.

Na otázku, ako svedkyňa hodnotí náročnosť splavu jednotlivých etáp, svedkyňa udáva :
Nebolo to až tak únavné.

Otázky na svedkyňu neboli.

Obžalovaní : Bez pripomienok.

Svedkyňa svedočné nežiada.

Predstúpil **svedok RNDr. Ladislav Veľký**, gen. 1364, ktorý po zák. poučení podľa §§ 99, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Poučeniu som porozumel.

Nemám dôvod, aby som odoprel vypovedať.

Bol som vyšetrovaný v roku 1976 tam som uviedol všetko čo som o veci vedel, a nemám na tom nič, čo by som menil.

Bol som v tom čase na diskotéke, avšak nič také čo by mohlo pomôcť vyšetrovaniu som si nevšimol

Na otázku predsedníčky senátu, s kým svedok na diskotéke bol, svedok uvádza :

Bol tam Ivan Mrázko a ďalších si nepamätám. Ja som v tom čase nebýval na internáte, bol som len na diskotéke.

Ja som sa ako svedok neprihlásil, bol som predvedený na vyšetrovanie na Februárku.

Boli mi kladené rôzne otázky, či som si nevšimol nejaké dievča, ktoré tam malo prechádzať s taškou.

Ďalšie vyšetrovanie bolo v roku 1981, kedy som bol predvolaný na Februárku. Vypovedal som iným spôsobom ako v roku 1976. Nejakým spôsobom mi bolo vsugerované, že som to dievča videl.

Na otázku predsedníčky senátu ako mu bolo vsugerované, svedok nevie odpovedať.

Na ďalšiu otázku, či mu bolo nejakým spôsobom vyhrázané alebo pôsobené násilím, svedok udáva :

Nie.

Na ďalšiu otázku, či to môže vysvetliť vplyvom medializácie skutku, svedok uvádza :

Asi to skôr.

Na konci môjho výsluchu v roku 1981, že údaje z prvého vyšetrovania sú presné a trvám na nich.

U z n e s e n i e

Podľa 211 ods. 2 písm. b/ Tr. por. číta sa výpoveď z prípravného konania z roku 1976 č.I. 1364 a z hlavného pojednávania z roku 1982 a z hlavného pojednávania č.I. 395.

Svedok uvádza k prečítaným výpovediam : Ťažko po 26 rokoch niečo uvádzať, či som videl dievčinu alebo nie.

Na otázku predsedníčky senátu, či sa svedok zúčastnil nejakej rekonštrukcie v roku 1976, svedok udáva :

Nie, nezúčastnil som sa.

Tu ide o tvrdenie, ktoré urobil po 9 hodinách vypočúvania, resp. v priebehu týchto hodín.

Na otázku obžalovaného Andrášika, kedy vyšetrovanie trvalo 9 hodín, svedok udáva :
Vyšetrovanie trvalo 9 hodín v roku 1976.

Ostatní obžalovaní : Bez pripomienok.

Svedok svedočné nežiada.

Obžalovaný Čerman predkladá k nahliadnutiu sobášny list, z ktorého súd zisťuje, že Ing. Čerman uzavrel manželstvo s Ing. Nadeždou Benovou dňa 20. septembra 1996.

U z n e s e n i e

Hlavné pojednávanie o 9.40 hod. sa prerušuje do 10.0 hod..

U z n e s e n i e

Pokračuje sa v prerušenom hlavnom pojednávaní o 10.00 hod..

Predstúpila **svedkyňa MUDr. Ivona Mlynáriková**, gen. 1672, ktorá po zák. poučení podľa §§ 99, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva:

Poučeniu som porozumela.

O skutočnosti, pre ktorú by som mohla odoprieť vypovedať neviem.

Zo sústredenia v roku 1976 si pamätám, že som tam bola, že sme sa každý deň zastavili. Vložili sme si veci, postavili stan, navečerali sa.

Na otázku, či si pamätá, s kým bola ubytovaná v stane, svedkyňa udáva :
Bola som s Vierou Zimákovú a s Katarínou, ktorej meno si nepamätám.

Na ďalšiu otázku, či počas celého sústredenia, teda každú noc bola v stane so svedkyňou Zimákovou, svedkyňa udáva :
Nie, ja som spala v inom stane, možnože prvé dve noci som bola v stane so svedkyňou Zimákovou.

Boli sme kolegyně z krúžku, mali sme spolu veci, a preto sme si spolu museli robiť večere a raňajky

Na otázku, či z toho možno vyvodit', že každé ráno a večer boli spolu, svedkyňa udáva :
Nemožno, pretože niektorá večera nebola spoločná, lebo sa išlo navečerať inam, avšak každé ráno som bola so svedkyňou Zimákovou.

Na otázku, či sa so svedkyňou bavila ako strávili predchádzajúci večer, a či jej svedkyňa povedala, že bola na nejakej diskotéke alebo niečo podobné, svedkyňa udáva :
Spoločne sme trávili večer ako skupina.

Na otázku, či má vedomosť o tom, že sa svedkyňa Zimáková vzdialila z tábora, svedkyňa udáva :
Nie.

Na otázku, či to bolo možné, že sa niekto vzdialil, svedkyňa udáva :
Možné to bolo.
Raňajky sme si robili predtým ako sme išli na vodu, čo bolo presne stanovené, dnes neviem o koľkej to bolo.

Na otázku zástupcu KP, či sa niekedy zdala svedkyňa Zimáková, nejaká rozrušená, svedkyňa udáva :
Nezdala sa mi.

Na otázku Dr. Bereseckého, svedkyňa udáva :
Prvé dve noci bola určite so mnou v stane.

Obžalovaní : Bez pripomienok.

Svedkyňa svedočné nežiada.

Hlavné pojednávanie dňa 16. januára skončené o 10.15 hod.

Dňa 17. januára 2003 sa pokračuje v prerušenom hlavnom pojednávaní.

Za Dr. Kubala Dr. Schulz podľa substitučnej moci.

Za Dr. Sobolovského Dr. Chvojková podľa substitučnej moci.

Predsedička senátu zisťuje prítomnosť predvolaných svedkov :

Prítomní : Tibor Turčan, Ing. Imrich Beďač, PhDr. Peter Hlavanda, Vincent Tanko, MUDr.

Oto Vozár, PhDr. Bohuslava Bublincová

Nepřítomný ospravedlnený : Milan Antošovský.

Nepřítomný : Juraj Halachý

Predstúpil svedok MUDr. Oto Vozár, gen. 1361, ktorý po zák. poučení podľa §§ 99, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Poučeniu som porozumel.

Nemám dôvod, pre ktorý by som mohol odoprieť vypovedať.

Z obžalovaných som predtým nikoho nepoznal. Bol som manželom Viery, vtedy Zimákovej, pričom svadbu sme uzavreli v apríli 1981. Manželstvo bolo rozvedené po dvoch rokoch. Máme spoločnú dcérku narodenú 16. novembra 1980, preto si myslím, že je zle uvedené v zápisnici na čl. 1362, že som manželstvo uzavrel v roku 1981, nakoľko manželstvo sme uzavreli pred narodením nášho dieťaťa.

S manželkou som sa o veci rozprával, keď bola prvýkrát vypočúvaná, myslím, že vtedy sme ešte neboli manželia, hovorila, že bola vypočúvaná vo veci vraždy, a že je to absurdné, lebo v tom čase bola na vodárskom výcviku.

Niekoľkokrát som ju aj sprevádzal na vyšetrovania, bol som aj vypočúvaný čo o tom viem, pričom som rovnako vypovedal ako dnes, a bol som odsúdený pre krivú výpoveď súdom, ktorý bol na Vajanskej ulici trestom NO 10% z platu po dobu jedného roka.

Bolo to veľmi neprijemné, policajti pre nás prišli aj ráno aj večer, jedenkrát sme boli ubytovaní v hoteli Kyjev. Dieťa bolo u starých rodičov.

Na otázku predsedníčky senátu, akým spôsobom výsluchy prebiehali, svedok udáva :

Mňa sa len pýtali, že o veci musím niečo vedieť, ja viem iba to o čom my manželka povedala, že v akej veci ju vypočúvajú. Otázky mi dávali stále dookola.

Na ďalšiu otázku predsedníčky senátu, či bolo na svedka pôsobené nejakým násilím, svedok udáva :

Boli náznaky zastrašovania, hrozenie stratou zamestnania.

Neviem presne vypovedať, kto ma vyšetrovateľ bol to možno Dr. Valašík, Dr. Lamačka.

U z n e s e n i e

Podľa § 211 ods. 2 pism. b/ číta sa výpoveď svedka z prípravného konania z č.l. 1361.

Manželka mi nikdy nehovorila, že bola účastníka pri nejakej vražde zrejme to bolo povedané po vzájomnej dohode s mojou vtedajšou manželkou. alebo pod vplyvom nejakého násillia, myslím, si že toto bolo aj predmetom mojho vtedajšieho odsúdenia.

Na námietku obžalovaného Andrášika sa protokoluje že svedok uviedol, že vždy keď povedal niečo, manželka bola zadržaná. Manželka bola zadržaná 10-12 krát.

Na otázku zástupcu KP, čo mu manželka povedala, keď bola prvýkrát zadržaná, a či mu bližšie niečo o výpovedi manželka povedala, svedok udáva :
Keď bola zadržaná hovorila, že bola vypočúvaná vo veci vraždy nič bližšie mi o veci nepovedala.

Na ďalšiu otázku, či spomínala svedkovi svedkyňa Zimáková, že bolo voči nej použité nejaké násillie, svedok udáva :

Povedala, že to bolo veľmi neprijemné, bližšie to nekonkretizovala.

Na otázku, či sa v ten deň vrátila z výsluchu, svedok udáva :
Myslím, že ani nie, ale netvrdím to so 100% istotou.

Na otázku Dr. Bohma, či považuje za prejav násillia na svedka zadržanie v Cele predbežného zadržania, svedok udáva :
Áno každé zadržanie.

Na otázku obžalovaného Andrášika, či svedkyňa Zimáková kojila od 15.-20. júna 1981 svedok odpovedá :
Je to pravdepodobné.

Obžalovaný Beďač k výpovedi svedka udáva : Svedkovi bol sľubovaný byt, miesto lekára keď bude krivo svedčiť, svedok uvádza :
Je to pravda.

Na ďalšiu otázku, či bol svedok diskriminovaný v ďalšom živote, svedok udáva :
nemôžem povedať. Ako som to ja všetko odmietol, už nebol na mňa robený nátlak.

Na otázku obžalovaného Dúbravického, či rozvod s Dr. Vozárovou súvisel s trestnou vecou, svedok udáva :
Bola to celkom príčina môjho rozchodu.

Na otázku svedočné nežiada.

Predstúpila svedkyňa PhDr. Bohuslava Bublincová, gen. 1423, ktorá po zák. poučení podľa §§ 99, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva:

Poučeniu som porozumela.

Nemám dôvod odoprieť vypovedať.

Z veci si ešte dnes pamätám, v lete 1976 v neskorých večerných hodinách sa z internátu v Mlynskej doline ozval hluk nechajte ma, pustite ma, ktorý sa niekoľkokrát opakoval. Ja som potom vyšla z nášho rodinného domu, ktorý je naproti internátu a videla som biele auto, ktoré išlo smerom dole a nebolo osvetlené. Pred naším domom bola lampa, ktorá svietila, pozerala som čo sa deje, na zastávke som videla viac ľudí auto išlo dosť pomaly a trochu nižšie. Už si presne nepamätám, či som to videla alebo počula, že niekto vběhol autu do cesty a počula som hlasy. Pokiaľ hovorím o hlase bol to hlas opitého muža.

Bola som vo veci veľa krát vypočúvaná s tým, že sa snažili, aby som uviedla čo najviac vecí, potom bola rekonštrukcia, kde sa snažili, aby som určila typ vozidla, bolo mi ukazovaných niekoľko áut, ja som označila iba farbu, lebo som nevedela rozoznať značky áut.

Na otázku predsedníčky senátu, či svedkyňa nemala dojem, že vyšetrovatelia sa snažili, aby svedkyňa označila konkrétne vozidlo, teda konkrétne značku alebo farbu vozidla, či ju navádzal k takejto výpovedi, svedkyňa udáva :

Pokiaľ ide o typ, ja som hneď na začiatku povedala, že je to zbytočné, lebo ja dodnes rozoznávam vozidlá podľa farby, nepoznám typy vozidiel.

Mám za to, že ma nemohli nabádať chceli odo mňa, aby som povedala, že to bolo auto bielej farby.

Na otázku zástupcu KP, aká bola frekvencia áut na ich ulici, svedkyňa udáva :
Bolo to jediné auto, čo vtedy išlo.

Na pripomienku Dr. Bohma, sa protokoluje, že svedkyňa povedala, že chceli po mne, aby som presne uviedla, aké auto to bolo, skôr to vyzeralo na škodovku, čo som ja nepotvrdila.

Ja si už presne nepamätám, ja si iba pamätám, že to bolo biele auto.

Pri rekonštrukcii púšťali autá, ktoré išli pomaly a mňa sa pýtali, či to bolo to auto.

Na ďalšiu otázku, kedy bola svedkyňa vypočúvaná, svedkyňa udáva :

Bola som vypočúvaná viackrát v ten jeden rok, kedy sa vec mala stať, a potom ešte inokedy a na súde.

Na otázku obžalovaného Kocúra, či svedkyňa vie povedať, koľko osôb sedelo v aute, svedkyňa udáva :

Myslím si, že tam bolo viac osôb, avšak presne si to nepamätám.

Ostatní obžalovaní : Bez pripomienok.

Svedkyňa na záver chcem uviesť, mňa vypočúvali viackrát, je to už veľa rokov.

Svedkyňa si uplatňuje svedočné vo výške 364,- Sk.

U z n e s e n i e

Súd priznáva svedkyni svedočné.

Predstúpil **svedok Tibor Turčan**, gen. 1478, ktorý po zák. poučení podľa §§ 99, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Poučeniu som porozumel.

Z obžalovaných poznám **Andrášika a Čermana**, ktorí bývali u nás na priváte, vo veci som už veľakrát bol vypočutý. Nič viac neviem vypovedať, iba to, že bývali u mňa na priváte. Prenájom bol urobený cez **Čedok**, po ukončení prenájmu vrátili všetko čo mali.

U z n e s e n i e

Podľa § 211 ods. 2 písm. b/ Tr. por. číta sa výpoveď svedka z č.l. 1478.

V čase, keď sa mal skutok stať, som nebol doma, bol som mimo, v podstate viem iba to čo som vypovedal v prípravnom konaní.

Pokiaľ ide o moju výpoveď z prípravného konania nachádza sa tam veta, že obžalovaní **Andrášik a Čerman** si urobili kľúče od privátu, ja som to tak nepovedal, povedal som, že je to možné, že si mohli urobiť.

Na otázku predsedníčky senátu, koľkokrát bol v prípravnom konaní vypočúvaný, či bol niekedy zadržaný, či bol na neho pôsobený nátlak, či už psychický alebo fyzický, aby niečo tvrdil a čo, svedok udáva :

Policajti u nás boli na obhliadke asi 2-3 krát, vypočutý som bol určite 2 krát. Policajti sa ma pýtali, kde som bol a keď som to uviedol tým to končilo.

Na otázku **Dr. Bereseckého**, že v prípravnom konaní svedok uviedol, že sa dozvedel, že obžalovaní **Andrášik a Čerman** boli u nich v dome od koho túto informáciu dostal, svedok udáva :

To povedali vyšetrovatelia.

Na ďalšiu otázku, či svedok spozoroval nejakú zmenu, neporiadok, alebo nejakú chýbajúcu vec v dome, po návrate domov, svedok udáva :

Nespozoroval som nič takého.

Mama bola pedantná a keby sa niečo zmenilo, hneď by som si to všimol.

Na ďalšiu otázku, či obžalovaní Andrášik a Čerman mali možnosť vedieť, že svedok nebude v čiatku júla 1976 doma, svedok odpovedá :
S tým, že odišli sme v podstate nemali kontakt, nestretávali sme sa.

Na otázku členky senátu, kto bol susedom ich domu, svedok udáva :
Pravej strany je to pán Baberka a z ľavej strany Aujeský, on zomrel.

Na otázku Dr. Bohma, či si svedok pamätá, čo mu povedali vyšetrovatelia o údajnej návšteve na priváte, svedok udáva :
Vyšetrovatelia ma vypočúvali asi v roku 1981, a pýtali sa ma, kde som bol v čase keď sa mal skutok stať. Ja som si nevedel spomenúť, až po dlhšom čase som si spomenul kde som bol.

Na otázku, či vyšetrovatelia povedali, čo sa malo stať, svedok udáva :
Vyšetrovatelia hľadali prádelnú šnúru, prezerali okolie baráku, povedali že bol u nás spáchaný nejaký trestný čin. Až potom mi bolo povedané, o čo sa jedná, bolo to v médiách.

Na ďalšiu otázku Dr. Bohma, či si svedok pamätá, ako dlho u nich bývali podnájomníci, o ktorých vypovedá jeho matka, že tam mali bývať o d 1.6.1976, svedok udáva :
Bola vedená kniha, ktorá bola k dispozícii aj vyšetrovateľom, kde bolo presne vedené ktorý podnájomníci od kedy do kedy bývali.

Na otázku obžalovaného Kocúra, či si svedok spomína, či v dome niečo chýbalo, svedok udáva :
Nič nechýbalo.

Na ďalšiu otázku, či si spomína na zelenú deku, svedok udáva :
Na zelenú deku si spomínam, nič nechýbalo. Mali sme dve deky : červenú a zelenú, ani jedna nechýbala.

Na otázku obžalovaného Čermana, čo myslel tým, že moja matka bola pedantná, svedok udáva :
Matka mala rada poriadok, a všetko bolo na svojom mieste.

Na ďalšiu otázku, či si pamätá na meno maďarského občana, ktorý tam mal byť na priváte, obžalovaný udáva meno Vámos István, svedok udáva :
Môže byť.

Na ďalšiu otázku, kde sa mohli podnájomníci pohybovať, svedok udáva :
Podnájomníci mohli byť vo svojej izbe, v sociálnych zariadeniach a v kuchyni.

Na ďalšiu otázku, či by podľa jeho názoru, či by jeho matka postrehla, že by niekto spal v ich spálni, svedok udáva :
Predpokladám, že áno.

Na ďalšiu otázku, či si svedok presne pamätá, kde bol 9.7.1976, svedok udáva :

z záveru, že som nebol doma som prišiel dedukciou. Určite som nebol doma v čase, keď sa mal skutok u nás konať.

Na otázku predsedníčky senátu, či svedok najprv bol informovaný o tom, že sa v ich dome malo niečo udiat' a následne vypovedal o tom, že sa v tom čase nenachádzal v dome, alebo to bolo naopak, najprv vypovedal, že v tom čase nebol doma a následne bol informovaný o tom čo sa stalo, svedok udáva :

Najprv som bol informovaný, že sa niečo v našom dome stalo, nebol som však informovaný čo, vtedy sa ma pýtali, kde som bol v tom čase, a ja som si spomenul, že som nebol doma.

Obžalovaný Kocúr má pripomienku, že podľa neho svedok vychádzal z toho, že keď si na nič nepamätá, že sa niečo v dome dialo, že si nepamätá.

Na otázku obžalovaného Beďača, či svedok v roku 1976 fajčil, svedok udáva :
Neviem.

Na ďalšiu otázku, či chodil fajčiť do miestnosti privátu, svedok udáva :
Nechodil som tam fajčiť.

Svedok bol požiadaný, aby zaslal zdravotné potvrdenie o stave jeho matky, či je táto schopná dostaviť sa na hlavné pojednávanie.

Svedok svedočné nežiada.

Predstúpil svedok **PhDr. Peter Hlavanda**, gen. 1234, ktorý po zák. poučení podľa §§ 99, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Poučeniu som porozumel.

Od roku 1973 som pracoval ako asistent Univerzity Komenského, býval som na Atriákoch v Mlynskej doline, bol som zástupca riaditeľa pre politickú výchovu. Chodieval som do Unik klubu, či akcie prebiehajú v poriadku, býval som tam do roku 1980 a tých diskoték bolo veľmi veľa, takže pamätat' si nemôžem. Bol som vypočúvaný hneď ako svedok, neviem však s akým časovým odstupom.

Ja som rodák z Nitry a odchádzal som na víkendy domov, niekedy v piatok a niekedy v sobotu. Pri prvom kontakte s vyšetrovateľom som si myslel, že som v tom čase na internáte ani nebol. Vyšetrovateľ mi potom pripomenul, že ma Andrášik žiadal, aby som mu umožnil vstup na diskotéku, a že to bolo v ten večer.

Ja som prichádzal na diskotéku okolo 19.00-20.00 hod. z átriových domkov, bola to diskotéka, kde bola hlava na hlave, bolo tam veľa ľudí, a veľa ich bolo vonku. Andrášik mal prosbu, či by som mu nepomohol dostať sa na diskotéku, ako aj jeho kamarátovi a priateľkám z Francúzska. Nepamätám si to už presne, ale viem, že všetci štyria sa dostali dovnútra, ale

neviem, či najprv Milan s kamarátom a potom priateľky. Nepamätám si, že by som niekoho z Nitry videl. Bola to diskotéka, kde bolo veľa ľudí.

Na otázku predsedníčky senátu, koľko v tom čase ešte z obžalovaných poznal, svedok udáva :
Ja som poznal iba Andrášika v súvislosti s ním aj jeho priateľa Čermána, ostatných som nepoznal.

Nepociťoval som, že by sa mi niekto vyhrážal, jedenkrát do Nitry prišiel k matke vyšetrovateľ pán Pálka, hovoril česky, pýtal sa ma, či ma môže zdržať, a celý rozhovor sa podobal na prehliadku rodinného albumu a ukazoval mi fotografie a pýtal sa, či tie osoby poznám.

Na ďalšiu otázku, či sa pýtal, aj či tieto osoby videl svedok na predmetnej diskotéke, svedok udáva :

Áno.

Na otázku, či sa vyšetrovateľ snažil svedka navádzať na to, aby si spomenul na niektoré konkrétne osoby, svedok udáva :

Vyšetrovateľ mi ukázal konkrétnu fotografiu s tým, že tento mal byť na predmetnej diskotéke, ja som mu na to povedal, je mi ľúto, ale ja ho nepoznám.

Na otázku Dr. Bohma, kedy sa svedok prvýkrát dozvedel, že bola unesená nejaká osoba, svedok udáva :

Konkrétne si nepamätám, ale pretože som v tom, čase bol na internáte, ale predpokladám, že som sa to dozvedel v pondelok alebo v utorok.

Na ďalšiu otázku, či bol svedok v tom čase vypočutý, svedok udáva :

Prvý kontakt vyšetrovateľa bol, ktorý sa na mňa obrátil kvôli mojej funkcii, avšak ja som mu povedal, že je mi ľúto, ja som tu nebol. Nevieť či to bolo v rozpätí dvoch alebo jedného týždňa.

Ja som sa do toho dostal, keď ma vyšetrovateľ upozornil, že to bola tá diskotéka, kde som mal pustiť pána Andrášika.

Nevieť povedať, kedy to bolo keď ma prvýkrát vypočúvali, nevyklúčujem, že to bolo s časovým odstupom aj štyroch rokov.

Na otázku obžalovaného Čermána, že čo myslel pod pojmom, že chodil cez vikendy domov, svedok udáva :

Nechodieval som celkom pravidelne domov, niekedy to bolo raz za dva týždne, alebo raz za tri týždne.

Na otázku obžalovaného Dúbravického, či svedok niekedy odmietol ísť na políciu, svedok udáva :

Nemal som dôvod odmietnuť ísť na políciu.

Pripomienka obžalovaného Dúbravického, vyšetrovateľ Pálka išiel k svedkovi domov.

Svedok si uplatní svedočné do 3 dní.

Predstúpil svedok **Vincent Tanko**, gen. 1493, ktorý po zák. poučení podľa §§ 99, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Poučeniu som porozumel.

Bolo to dávno, mal som 13 rokov, zbadal som pri moste cez Čiernu vodu tašku, neviem či bola zelená alebo modrá, taška bola otvorená, časť vecí bola vyhádzaná, boli tam nejaké papiere, koncepty, zobral som tašku domov, taška bola prázdna. Keď rozhlas vyhlasoval, čo sa stalo, išli sme na úrad, a chodili tam vyšetrovať.

Pokiaľ ide o moju mamu, táto je chorá, nechodí nikam, nemôže ani cestovať.

U z n e s e n i e

Podľa § 211 ods. 2 písm. b/ Tr. por. číta sa výpoveď svedka z prípravného konania č.l. 1493, a z hlavného pojednávania z roku 1982 č.l. 2474.

Pokiaľ som vypovedal v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní v roku 1982, vtedy som si pamätal ako to bolo.

Na otázku obžalovaného Kocúra, či si svedok pamätá na nejaké rifle na smetisku, svedok udáva :

Nie aj vyšetrovatelia hľadali rifle u nás doma. Ani sa tie rifle nenašli.

Obžalovaný k výpovedi svedka na rifle, o ktorých je reč mali byť nájdené pachové stopy.

Svedok si uplatňuje svedočné vo výške 96,- Sk z titulu cestovného.

U z n e s e n i e

Súd priznáva svedkovi svedočné.

Predstúpil svedok **Ing. Imrich Beďač**, gen. 1586, ktorý po zák. poučení podľa §§ 99, 100, 101 Tr. por.; najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva :

Svedok bol poučený podľa § 100 Tr. por., že ako brat obžalovaného Beďača vypovedať nemusí.

Poučeniu som porozumel. Vypovedať chcem.

Keď brata zatvorili, začali sme rozmýšľať, čo sa v tom čase stalo, bolo to na mojich **promóciách** asi 2 týždne. Preto si dobre pamätám toto obdobie. Boli sme s bratom doma, **lebo** rodičia odchádzali koncom mesiaca na liečenie a trvali na tom, že brat musí byť doma, **lebo** nemá nejaké skúšky.

Brat mal auto Fiat 500 žltej farby, toto sme opravovali, chceli sme ho výhodne predať. **Rozhodli** sme sa, že auto budeme opravovať po promóciách. Na aute bolo veľa roboty, mali sme vyhodené všetko, museli sme vynovovať blatníky, sklá boli vybraté, lebo auto bolo **sborodované**. Začiatkom júna boli dané dolu aj okná, auto preto nebolo pojazdné. Koncom mesiaca sme dali auto nastriekať, kamarátovi Milanovi Cvopovi. Na aute bolo všetko demontované, kapota, elektrina. Cez deň sme opravovali auto a večer musel byť brat doma.

Na otázku predsedníčky senátu, prečo nespomínal pri výpovedi 20.10.1981 nepojazdnosť auta a jeho opravu, svedok udáva :

Keď sme boli predvolaní v Nitre zavolali asi 20 ľudí, a všetkých nás vypočuli za krátky čas. Vyšetrovatelia potom neskôr spomínali, že mal brat Fiatku 600 červenej farby, avšak také **mo** brat nemal, mal Fiatku 500 žltej farby.

Ja som musel nútiť vyšetrovateľov, aby to tam napísali, oni to tam nechceli napísať. Jednoducho som povedal, nech to tam pišu, oni povedali, že to nie je podstatné. Hovoril som vyšetrovateľom, že som si pamätal televízne vysielanie, kde hovorili o bledom aute so spustenými svetlami. Brat to tiež pozeral a bol celý udivený z toho.

Na otázku členky senátu, svedok udáva :

Keď som hovoril vyšetrovateľom, aké auto mal môj brat neviem vysvetliť z akého dôvodu, to nezapísali do zápisnice, ja som to ovplyvniť nemohol.

U z n e s e n i e

Podľa § 211 ods. 2 písm. b/ číta sa výpoveď svedka z hlavného pojednávania z roku 1992 č.l. 247.

Pokiaľ som uvádzal, vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní z roku 1992 okolnosť, že svedkovia obžaloby chodili väčšinou iným vchodom, svedok udáva :

Videl som por. Lamačku ako sa rozpráva s ľuďmi, ktorí išli potom dovnútra. Potom keď som za pri výsluchu pred súdom v roku 1982 chcel spýtať niečo vyšetrovateľa Lamačku, bolo mi to zamietnuté, a keď som išiel von z pojednávacej miestnosti, tak prišiel Lamačka za mnou, a začal tam po mne vieskať, že čo som chcel od neho, medzi tým dobehol prokurátor Valašik, a začali ma volať dovnútra do Valašikovej kancelárie, čo som ja odmietol.

Na otázku predsedníčky senátu, či svedok počul o čom sa rozprával vyšetrovateľ Lamačka so svedkami, svedok udáva :

Nie.

Na otázku zástupcu KP, na základe čoho svedok pri vyšetrovaní v Nitre hovoril, že brat je **bevinný**, svedok uvádza :

Okolnosti nepojazdnosti auta.

Na ďalšiu otázku, či mu niekto povedal, že jeho brat je podozrivý z niečoho, svedok odpovedá,

To vedel každý, to vedeli ľudia, robila sa taká fáma po meste.

Ja so chodil do Bratislavy, lebo švagriná bola v rizikovom tehotenstve, mňa aj sledovali, chodili za mnou na aute, a jedenkrát ma telefonicky zavolali, pričom sa nikto nepredstavil s tým, aby som sa dostavil na verejnú bezpečnosť v Nitre.

Otec to potom preveroval, cez svojho kolegu a ten mu povedal, že som predvolaný na druhú hodinu.

Jeden vyšetrovateľ ma potom upozornil alebo štátna bezpečnosť, aby som nejazdil do Bratislavy, lebo dopadnem ako môj brat. Bol to neznámy človek v priestoroch štátnej bezpečnosti.

Nás sledovali aj pred vzatím môjho brata do väzby v roku 1981.

Preto hovorím, že som bol zastrašovaný, aj som sa nafakal a prestal som do Bratislavy chodiť.

Obžalovaný Beďač, k výpovedi svedka udáva : Ešte dlhé roky po mojom zadržaní bol môj brat spoločensky aj profesne diskriminovaný.

Ja som pracoval ako konštruktér, vo Výskumnom ústave spracovania plastov v Nitre, z okresného výboru strany neviem kto povedal niekomu, že nemôžem mať postup v zamestnaní. 16 mesiacov som mohol zastupovať len vedúceho, nemohol som sa stať vedúcim oddelenia. Potom sa stranický výbor musel zaručovať a stal som sa vedúcim oddelenia, asi v roku 1986.

Cítil som sa aj spoločensky diskriminovaný, lebo učiteľka povedala môjmu synovcovi, aby sa s ním deti nehrali, lebo že má otca vraha. V meste Nitra bol na mňa robený spoločenský tlak.

Následne nasledovali aj ďalšie útoky štátnej bezpečnosti. Svedok uvádza, myslím, že sa to netýkali tohoto prípadu.

Svedok svedočné nežiada.

Obhajca Dr. Bohm žiada, aby zástupca KP zadovážil výpovede svedkov, ktoré boli zadovážené po roku 1976 až do roku 1981, o ktorých svedkovia vypovedali, a ktoré nie sú súčasťou spisového materiálu.

Jedná sa o svedkov : Vozárová, Urbánek, Škrobánek, Benová, Tokár, Bónová, Komora, Klička, Babulic, Turčan, Bublincová, ide o výpovede, ktoré boli urobené po začatí trestného stíhania, a majú byť súčasťou trestného spisu.

Mám za to, že pokiaľ tieto výpovede v spise nebudú ide o zamlčovanie dôkazov.

Obžalovaní Beďač, Dúbravický : Pripájame sa k návrhu obhajcu Dr. Bohma.

Obžalovaný Kocúr : Žiadam, aby bolo dokazovanie doplnené výsledkom z expertízy vody z Čiernej vody.

Obžalovaný Andrášik . Pripájam sa k týmto návrhom.

Hlavné pojednávanie skončené o 12.00 hod..

Ľapisovateľka :

Predsedička senátu :